

a Asis už byli z dostřelu, ale jejich pronásledovatelé ve snaze dohnat uprchlíky neúnavně štváli své sněžné chodce.

Povzbuzený Asis ždímal z pásového modulu, co se dalo, a za pár okamžiků se před nimi už tyčila kupole hangáru ozdobená na zaoblené straně klikatým logem Zerpenu.

V mdlém světle si Galen prohlédl poslední pruh sněhu. „Žádné čerstvé otisky ani stopy,“ řekl. „Zvládneme to.“

Těsně u kupole Lyra pustila lano a řítila se k hlavnímu průlezu, kde umně zastavila u vnějšího ovládacího panelu. Než Galen smýkl lyžemi v méně elegantním zastavení, průlez už byl otevřený a vnitřek hangáru osvětlený. Jejich malé, štíhlé vesmírné plavidlo tiše sedělo pod reflektory. Odepnuli si lyže a brodili se závějí vysokou do půli stehen, která se navršila před průlezem.

„Připrav loď,“ řekl Galen rychle Lyře. „Já otevřu kupoli.“

„Pozor na padající sněh.“

„A já, doktore Erso?“ zeptal se Asis, jemuž na trupu stále visela tažná lana. „Co mám dělat já?“

Galen vrhl rychlý pohled na blížící se jezdce. „Zůstaň tu a chraň vchod za námi.“ Trochu si přidřep, aby mohl droida oslovit přímo. „Když se to nepovede, máš své instrukce.“

„Splním vaše rozkazy, doktore Erso.“

Galen a Lyra vběhli dovnitř – on k ovládnutí kupole, ona k lodi. Galen zmáčkl spínač otevírající střechu a spěchal za Lyrou, ale ani jeden z nich nepostoupil o víc než pár metrů, když na ně odněkud shora spadla provazová síť, těžká jako trojice taqw a zrovna tak hrubá, přítiskla je jednoho k druhému a uvěznila pod sebou.

„Hádám, že tohle jsi do svých výpočtů nezahrnul,“ nadhodila Lyra, když se snažila zvednout do kleku.

Galen se pokoušel vyprostit pravou ruku z těžkého pletiva, ale útek a bezpečí byly prostě nedosažitelné. Bublál v něm hněv. Valltiiové nastrožili síť, aby spadla ve chvíli, kdy se střecha otevře. Jak to, že neočekával takovou primitivní past? Nebo je do ní sám schválně dovedl? „Zdá se, že jsme udělali něco špatně.“

„Myslíš tehdy na Coruscantu?“

Asis se překonfiguroval, aby jim nabídl doslova pomocnou ruku, když do kupole pronikl zvuk tryskem jedoucích zvířat a hrdelní hla-

sy. Zakrátko naklusalo průlezem dovnitř osm chundelatých, nohatých taqw, které vydechovaly obláčky páry a opatrně se vyhýbaly spadlé síti na zemi. Měly dlouhé krky, ostré zuby, smutné oči a na zadcích značku maršálky Phary. Jezdci byli podsadití muži oděni do dlouhých kabátů z tvrzené usně a kožených bot a tváře nad hustými vousy měli ošlehané bouřemi Valltu do blankytného lesku. Jeden z nich sesedl z dřevěného sedla, sundal si vlněnou čepici a vydal se ke Galenovi.

„Děkujeme, že jste nás nezklamal, doktore Erso,“ promluvil domorodým jazykem.

Galen vzdal pokusy o vysvobození ruky a dovolil si klesnout na tvrdou podlahu hangáru. „Dobrá práce se skrýváním stop.“

Černooký jezdec před ním poklekl na jedno koleno. Do zmrzlých vousků měl vpleteny malé krvavě rudé korálky a páchl po kouři a zkaženém máslovém čaji. „Tu síť jsme sem zavěsili před dvěma dny. Dnešní noční sněžení našim plánům pomohlo. Ale neberte si to tak, tunely byste se sem nikdy nedostali.“

„To jsme zjistili.“

„Já jsem v tom všem nevině!“ ozval se Asis od průlezu, opět ve svém dvouhohém režimu, a mával krátkýma rukama. „Donutili mě sloužit a neměl jsem jinou možnost než plnit rozkazy!“

Jezdec se v pokleku obrátil ke svým společníkům. „Umlčte toho droida.“

Dva jezdcí sesedli, aby splnili povel.

Galen slyšel, jak droidovi na trup připevňují blokovací pojistku. „To Lyra je v tom nevině,“ vyhrkl. „Vysvobodte ji zpod té věci.“

Ti samí jezdcí, kteří umlčeli Asise, zvedli cíp těžkého pletiva a pomohli Lyře na nohy, Galena však nevyšvobodili.

„Jste zatčen na rozkaz maršálky Phary,“ oznámil mu vedoucí jezdec.

„Na základě jakých obvinění?“

„Špionáž. Kromě jiného.“

Galen mu pohlédl do očí. „Před dvěma týdny jsme spolu popíjeli čaj a teď mě zatýkáte.“

„Věci se mění, doktore Erso. Mám rozkazy vás zajmout. O vaší vině či nevině rozhodne maršálka Phara.“ Zvedl se a otočil se k jednomu z vojáků v sedle. „Jeď do zařízení a pošli vojenský transportér, aby odvezl doktora Ersa do tambolorské věznice.“